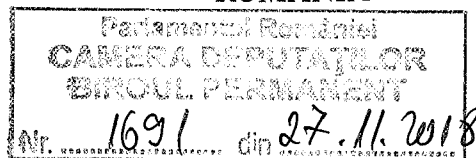

Parlamentul României

Camera Deputaților

DEPARTAMENT LEGISLATIV

NOTĂ

referitoare la Decizia Curții Constituționale nr. 565/2018 privind obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2018, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din data de 13 noiembrie 2018, Curtea Constituțională, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că Legea pentru modificarea Legii nr.213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău este neconstituțională.

Potrivit prevederilor art. 147 alin. (2) din Constituția României, republicată, în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

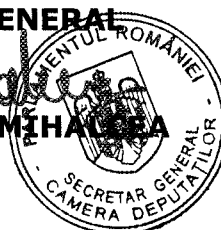
Potrivit art. 134 alin.(1) din Regulamentul Camerei Deputaților, procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Cu această decizie urmează să fie sesizată Comisia juridică, de disciplină și imunități.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 565/2018.

SECRETAR GENERAL

Silvia-Claudia MIHAILESCU

Șef Departament legislativ

Georgică TOBĂ

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 565**

din 19 septembrie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău, obiecție formulată de Președintele României.

2. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. A a) și art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 7.116 din 26 iulie 2018, și constituie obiectul Dosarului nr. 1.199 A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se formulează critici de neconstituționalitate cu privire la legea supusă controlului, atât sub aspect intrinsec, cât și extrinsec.

4. Sub aspect extrinsec, se arată că legea supusă controlului aduce atingere art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, referitoare la principiul bicameralismului. Astfel, se învederează că legea a fost adoptată de Senat în calitate de primă Cameră sesizată, în ședința din data de 16 aprilie 2018, fiind înaintată, spre dezbateră și adoptare, Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională. Prin raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților au fost admise 4 amendamente, printre care și cele privind modificarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică. Totodată, s-a stabilit că, în vederea respectării principiului bicameralismului, consacrat de art. 61 din Constituție, membrii Comisiei recomandă plenului Camerei Deputaților transmiterea acestui proiect de lege către Senat, pentru ca, în regim de urgență, să dezbată și să aprobe textele nou-introduse și aprobate de către plenul Camerei Deputaților.

5. Se arată că legea criticată a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 16 mai 2018, fiind înaintată, în aceeași zi, Senatului, „potrivit art. 61 din Constituție, în vederea respectării principiului bicameralismului”.

6. Se arată că, în ședința din data de 3 iulie 2018, Senatul a votat restituirea legii către Camera Deputaților. Potrivit stenogramei ședinței Senatului din data de 3 iulie 2018, s-a propus și s-a votat restituirea legii la Camera Deputaților, în

calitate de Cameră decizională, deoarece s-a apreciat că nu există situația în care se impune naveta parlamentară legislativă, între Senat și Cameră. Ca urmare a deciziei de restituire, la data de 4 iulie 2018, legea a fost anunțată în plenul fiecărei Camere, fiind depusă la secretarii generali ai celor două Camere, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, iar la data de 10 iulie 2018 a fost transmisă Președintelui României, în vederea promulgării.

7. Referitor la principiul bicameralismului, se arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit două criterii esențiale (cumulative) pentru a se determina cazurile în care acesta este încălcat, în procedura legislativă: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, Curtea a reținut că în Camera decizională se pot aduce modificări și completări propunerii legislative, dar Camera decizională „nu poate modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturării de la finalitatea urmărită de inițiator”. Mai mult, prin Decizia nr. 62 din 13 februarie 2018, Curtea Constituțională a statuat că, în analiza respectării acestui principiu, trebuie avute în vedere următoarele: scopul inițial al legii, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ, dacă există deosebiri majore, substanțiale, de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, și dacă există o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

8. Or, se observă că amendamentele la Legea pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău — amendamente adoptate de Camera Deputaților în calitate de Cameră decizională — modifică substanțial obiectul de reglementare al legii adoptate de Senat. Se modifică regimul general al transferului dintr-un domeniu în altul al bunurilor proprietate publică, contrar scopului inițial al legii. Deosebirile majore rezidă în faptul că, în forma adoptată de Camera Deputaților, modificările nu mai vizează doar modificarea anexei la Legea nr. 213/1998, care califică bunurile în discuție drept bunuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice, ci chiar regimul general al transferului acestora. Mai mult, în forma adoptată de Camera Deputaților, este cuprins și un articol III, care prevede o intrare în vigoare a dispozițiilor din lege la momente diferite.

9. Prin raportare la cel de-al treilea criteriu, anterior menționat, se apreciază că și configurația între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului este una semnificativ diferită, forma legii adoptată de Senat având un număr de patru articole, în timp ce forma adoptată de Camera Deputaților are o structură diferită, cuprinzând, în cele trei articole ale sale, dispoziții cu privire la intrarea în vigoare a legii, dispoziții ce modifică Legea nr. 213/1998, precum și o prevedere prin care se modifică titlul legii.

10. În concluzie, se apreciază că introducerea unor modificări care vizează regimul general al transferurilor domeniile al bunurilor proprietate publică în Camera Deputaților — Cameră decizională —, în condițiile în care atât intenția inițiatorilor, cât și forma adoptată de Senat vizau strict transferul unui bun imobil și al terenului aferent, din domeniul public al statului în domeniul public al județului Bacău, reprezintă o încălcare a principiului bicameralismului, prevăzut de art. 61 alin. (2), prin raportare la art. 75 din Constituție.

11. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, o primă critică se referă la neconstituționalitatea legii supuse controlului, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind cerințele de calitate ale legii, respectiv claritatea, precizia și previzibilitatea.

12. Astfel, se reține că, prin art. I din Legea pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău, se modifică dispozițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, în sensul adăugării posibilității trecerii prin lege a unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale. Nu se face distincție, însă, între bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice și celelalte bunuri din domeniul public, astfel încât norma criticată este neclară, lipsită de precizie și previzibilitate, prin raportare la teza întâi a art. 860 alin. (3) din Codul civil.

13. Bunul ce face obiectul transferului dintr-un domeniu în altul, prin legea criticată, este nominalizat în punctul I subpunctul nr. 29 al anexei la Legea nr. 213/1998, printre alte bunuri care fac obiect exclusiv al proprietății publice. Din această perspectivă, art. I al legii supuse controlului reglementează incomplet condițiile în care se poate face transferul dintr-un domeniu în altul, încălcând exigențele de calitate ale legii, institute de art. 1 alin. (5) din Constituție.

14. Se arată că art. I din legea criticată aduce atingere și art. 1 alin. (4) din Constituție, referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, deoarece, prin modificarea alin. (1) al art. 9 din Legea nr. 213/1998, se permite Parlamentului să transfere dintr-un domeniu în altul bunuri care nu fac obiect exclusiv al proprietății publice, încălcându-se competența Guvernului de a adopta hotărâri în acest sens.

15. Se face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 406 din 15 iunie 2016, prin care s-a reținut că actele normative prin care se face trecerea bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sunt fie legile organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice a statului, fie hotărârile Guvernului, atunci când bunurile nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice a statului. Aplicând considerentele evocate, la cauza de față, se reține că, în situația particulară a bunului ce face obiectul transferului prin legea supusă controlului, singura posibilitate de transmitere din

domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli*, prin legea organică de modificare a legii organice prin care bunul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice.

16. Prevederile art. II din Legea pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău, aduc atingere dispozițiilor art. 136 alin. (3) și (4) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

17. În acest sens, se arată că, în situația de față, pentru respectarea dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (3), care se referă la bunurile ce fac obiect exclusiv al proprietății publice, și a jurisprudenței Curții Constituționale, legiuitorul trebuia să realizeze o derogare expresă de la punctul I, subpunctul nr. 29 din anexa la Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, iar nu să modifice art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998.

18. Ca urmare a nerespectării jurisprudenței Curții Constituționale este încălcat efectul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, prevăzut de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

19. În final, se arată că prin legea supusă controlului de constituționalitate se operează o trecere a bunului imobil și a terenului aferent acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău și în administrarea Consiliului Județean Bacău, fără a se respecta cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014, potrivit căreia dreptul de administrare conferă titularului atribuțiile posesiei, folosinței și dispoziției, însă nu în mod necondiționat, întocmai ca dreptul de proprietate, ci cu respectarea strictă a obligațiilor prevăzute în actul de constituire, precum și a limitelor materiale și juridice ale bunului asupra căruia se constituie, rezultând de aici inopozabilitatea dreptului de administrare față de autoritățile publice care l-au constituit.

20. Potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra acesteia.

21. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire, în esență, la libertatea Camerei decizionale de a nu adopta aceeași soluție legislativă ca și prima Cameră sesizată.

22. Se arată că legea supusă controlului a fost adoptată de Senat și trimisă spre dezbatere Camerei Deputaților, cu aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (3) din Constituție, potrivit căreia „După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv”. Se susține că aceasta este rațiunea fundamentală a dispozițiilor art. 75 alin. (4) și (5) din Constituție, din care rezultă competența Camerei decizionale de a modifica și/sau completa textul proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată, atât prin adoptarea unor prevederi noi, care intră în competența sa decizională, cât și a unora pentru care competența decizională aparține primei Camere sesizate. Singura condiție impusă de prevederile constituționale amintite este ca proiectul de lege să se întoarcă la prima Cameră sesizată, pentru dispozițiile cu privire la care are competența de a decide definitiv, ceea ce s-a și întâmplat în data de 22 mai 2018. Ca urmare a acestei sesizări, Senatul a stabilit, în ședința Biroului permanent din data de 3 iulie 2018, că nu se află în situația procedurală de a-și exprima un punct de vedere asupra

proiectului, astfel cum a fost modificat de Camera Deputaților, deoarece dispozițiile modificate nu prezintă deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, și nici existența unei configurații deosebite, semnificativ diferite.

23. Referitor la competența constituțională a celei de-a doua Camere sesizate, forul constituțional a mai stabilit, tot în considerentele deciziei antereferite, că „în acest caz, Camera decizională nu poate, însă, modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator”. Din acest punct de vedere, se consideră că, în calitate de Cameră decizională, Camera Deputaților a legiferat cu respectarea principiului constituțional pretins a fi fost încălcat, întrucât modificările operate în cursul procedurii legislative desfășurate la Camera Deputaților au avut în vedere aceeași materie pe care a reglementat-o și Senatul.

24. Cu privire la motivele de neconstituționalitate intrinsecă, se arată, referitor la modificarea art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, că aceasta a vizat tocmai punerea în acord a dispozițiilor legale cu dispozițiile art. 860 din Codul civil. În cazul de față, legea a fost adoptată ca lege organică, potrivit art. 76 alin. (1) din Constituție, astfel încât trecerea imobilului din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău s-a făcut cu respectarea art. 73 din Constituție, precum și a art. 860 alin. (3) din Codul civil.

25. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău, având următorul cuprins:

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face prin lege, sau, la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București ori a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului, declarându-se din bun de interes public național în bun de interes public județean sau local.”

Art. II. — „(1) În conformitate cu alin. (1) al art. 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările

și completările ulterioare, se aprobă trecerea bunului imobil, format din clădire și teren aferent, situat în municipiul Bacău, str. Calea Mărășești nr. 2, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău în domeniul public al județului Bacău și în administrarea Consiliului Județean Bacău.

(2) Județul Bacău va asigura folosința gratuită a spațiilor deținute în prezent de Instituția Prefectului — Județul Bacău, din imobilul prevăzut la alin. (1), pentru funcționarea în bune condiții a acestuia, pe bază de protocol. Instituția Prefectului — Județul Bacău va suporta, în funcție de suprafața deținută, cota-parte din totalul cheltuielilor de funcționare și întreținere.

(3) Predarea-preluarea bunului prevăzut la alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Afacerilor Interne va elabora un proiect de hotărâre privind modificarea corespunzătoare a anexei la Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea instituțiilor prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11 noiembrie 1994, cu modificările ulterioare, precum și a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. III. — „Prezenta lege intră în vigoare:

a) la 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, în ceea ce privește art. I;

b) la 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, în ceea ce privește art. II.”

28. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, se susține că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor și alin. (5) sub aspectul condițiilor de calitate ale legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 61 alin. (2) — Rolul și structura Parlamentului, art. 75 — Sesizarea Camerelor, art. 136 alin. (3) referitor la bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice și alin. (4) privind inalienabilitatea bunurilor proprietate publică, precum și ale art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

29. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba de o lege adoptată și nepromulgată încă, cât și sub aspectul titularului dreptului de sesizare a Curții Constituționale, sesizarea fiind semnată de Președintele României. Totodată, Curtea Constituțională reține că obiecția a fost formulată în termenul procedural de 20 de zile menționat în Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70.

30. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea va face referire la etapele parcursului legislativ al Legii pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău, relevante pentru soluționarea acesteia.

31. Curtea constată că, la data de 13 decembrie 2017, s-a înregistrat la Biroul Permanent al Senatului, „propunerea legislativă pentru declararea unui imobil și a terenului aferent ca fiind de interes public județean și pentru trecerea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului Județul Bacău, în domeniul public al Județului Bacău și administrarea Consiliului Județean Bacău”. Senatul a adoptat proiectul de lege, cu amendamentele propuse de comisii, la data de 16 aprilie 2018. Soluția legislativă adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, cuprinsă în art. 1 din lege, a fost aprobarea trecerii imobilului din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău în domeniul public al județului Bacău, **„prin derogare de la prevederile punctului I subpunctul 29 din anexa la Legea nr. 213/1998”**, potrivit căreia *„domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri: [...] 29. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: [...] serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile [...]”*. Ulterior, proiectul de lege a fost trimis spre dezbateră Camerei Deputaților în calitate de Cameră decizională.

32. Curtea observă că, în Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, au fost propuse amendamente la legea supusă controlului, după cum urmează: un amendament a vizat modificarea titlului legii; un alt amendament a constatat în introducerea în lege a unui articol nou, respectiv art. I, prin care s-a modificat art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, și un alt amendament a constatat în introducerea în lege a art. III, prin care s-a amânat intrarea acesteia în vigoare.

33. Curtea reține că, la data de 16 mai 2018, proiectul a fost adoptat de Camera Deputaților, cu minime modificări la amendamentele propuse de Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, și înaintat la Senat, în vederea respectării principiului bicameralismului — art. 61 din Constituție.

34. Curtea mai observă, din consultarea stenogramei ședinței Senatului din 3 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 13 iulie 2018, pagina 26, că s-a propus să se voteze restituirea propunerii legislative la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, deoarece s-a considerat că nu există situația în care „se impune naveta parlamentară legislativă, între Senat și Cameră”.

35. Curtea constată că, la data de 4 iulie 2018, legea a fost anunțată în plenul fiecărei Camere, fiind depusă la secretarii generali ai celor două Camere, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale și, ulterior, la data de 10 iulie, a fost transmisă Președintelui României, în vederea promulgării.

36. Pornind de la observațiile făcute asupra parcursului legislativ, precum și de la analiza modificărilor legii, Curtea urmează să analizeze criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate de Președintele României.

37. Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit două criterii esențiale (cumulative) pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai

2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 718 din 8 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 998 din 15 decembrie 2017, paragraful 45).

38. De asemenea, prin Decizia nr. 718 din 8 noiembrie 2017, paragraful 49, Curtea a stabilit că pe lângă cele două criterii esențiale anterior menționate mai trebuie examinat și scopul inițial al legii, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ.

39. Totodată, Curtea a reținut că art. 75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma *„decide definitiv”* cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătute în Camera decizională, unde li se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate, însă, modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragraful 34).

40. De asemenea, prin Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 32, Curtea a constatat, în esență, că autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră și că soluțiile adoptate de Camera Deputaților nu au făcut obiectul inițiativei legislative și nu au fost dezbătute în Senat.

41. Aplicând cele reținute la prezenta cauză, Curtea observă că, atât în Senat, cât și în Camera Deputaților, scopul inițiativei legislative a fost trecerea unui bun imobil format din clădire și teren aferent din domeniul public al statului și administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău în domeniul public al județului Bacău și în administrarea Consiliului Județean Bacău.

42. Analizând comparativ forma actului normativ supus controlului, adoptată de Senat, și forma adoptată de Camera Deputaților, Curtea observă că **între cele două forme există deosebiri majore de conținut juridic și că în Camera Deputaților au fost modificate substanțial atât obiectul de reglementare, cât și configurația inițiativei legislative, fără ca aceste modificări să fie dezbătute, ulterior, în Senat.**

43. Curtea observă că o primă modificare privește titlul legii, care în forma adoptată în Senat era *„Lege privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — județul Bacău în domeniul public al județului Bacău”* și care, în forma adoptată de Camera Deputaților, a devenit *„Lege pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău”*. Curtea reține că titlul legii trebuie să cuprindă obiectul reglementării, exprimat într-o formulare concisă, sintetică. Din analiza titlurilor anterior referite rezultă o diferență semnificativă între obiectul de reglementare al legii adoptate de Senat, ce a avut ca unic scop trecerea imobilului din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău în domeniul public al

județului Bacău, și obiectul de reglementare al legii adoptate de Camera Deputaților, care păstrează scopul inițial, reconfigurat, însă, prin raportare la modificarea Legii nr. 213/1998.

44. Curtea reține că, pentru a fundamenta juridic transferul bunului din domeniul public al statului în domeniul public al județului Bacău, prima Cameră sesizată a optat pentru soluția derogării de la punctul I subpunctul 29 din anexa la Legea nr. 213/1998. Norma derogatorie, cuprinsă în art. 1 din legea adoptată de prima Cameră sesizată, exclude bunul de la aplicarea regimului juridic general al proprietății publice a statului asupra terenurilor și clădirilor în care își desfășoară activitatea prefecturile, declară acest bun ca fiind de interes public județean și dispune cu privire la trecerea acestuia din domeniul public al statului în domeniul public al județului Bacău.

45. În Camera decizională, soluția legislativă a fost fundamental diferită, aceasta optând pentru schimbarea temeiului juridic în baza căruia se face transferul. Astfel, Camera decizională a optat, prin art. II al legii supuse controlului, ca transferul interdomenial să se facă în temeiul alin. (1) al art. 9 din Legea nr. 213/1998, pe care l-a modificat în prealabil. *De lege lata*, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, cu modificările aduse prin Legea nr. 224/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 22 noiembrie 2016, reglementează cu privire la trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, **prin hotărâre a Guvernului**. Prin modificarea operată de Camera Deputaților, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se poate face **atât prin lege, cât și prin hotărâre a Guvernului**, după caz. Această modificare privește o normă cu caracter general, ce reglementează regimul transferurilor interdomeniale ale bunurilor, cuprinsă în Legea nr. 213/1998, lege organică ce reprezintă principalul act normativ care reglementează în sistemul juridic românesc regimul general al bunurilor proprietate publică.

46. Prin urmare, Curtea reține că diferența fundamentală între soluțiile legislative adoptate de cele două Camere este aceea că prima Cameră sesizată a optat pentru excluderea bunului de la aplicarea regimului juridic general de proprietate publică a statului asupra terenurilor și clădirilor în care își

desfășoară activitatea prefecturile, pe când Camera decizională a optat pentru introducerea unui temei juridic nou de transfer din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău în domeniul public al județului Bacău, respectiv art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, pe care l-a modificat în prealabil. Această modificare apare ca o soluție nouă și complet diferită față de opțiunea inițială a legiuitorului din prima Cameră sesizată, generând o deosebire majoră de conținut juridic între cele două forme ale legii, forma adoptată de Senat și forma adoptată de Camera Deputaților.

47. Curtea reține, totodată, că este modificată substanțial și configurația legii adoptate de Senat ca primă Cameră sesizată, prin introducerea de către Camera decizională, în conținutul legii, a art. I, prin care se modifică art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, și a art. III, prin care se amână intrarea în vigoare a legii.

48. Curtea reține că, pentru respectarea principiului bicameralismului, modificările substanțiale ale obiectului de reglementare care au generat deosebiri majore de conținut juridic între formele legii adoptate în prima Cameră sesizată și în Camera decizională ar fi trebuit supuse dezbaterii Senatului, în calitate de primă Cameră sesizată. Or, așa cum s-a reținut la paragraful 34 din prezenta decizie, în ședința Senatului din 3 iulie 2018 s-a propus și s-a votat doar restituirea propunerii legislative la Camera Deputaților, fără ca Senatul să ia în dezbateri forma legii adoptată în Camera decizională.

49. Așa fiind, Curtea reține că a fost încălcat principiul bicameralismului, întemeiat pe art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, urmând ca obiecția de neconstituționalitate să fie admisă.

50. Curtea reține că, în condițiile constatării neconstituționalității unei legi ce face obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, pentru motive de neconstituționalitate extrinseci, nu se mai impune și analiza celorlalte critici de neconstituționalitate intrinseci, formulate de autorul obiecției (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015, paragraful 35, și Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 68).

51. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ CAMERA DEPUTAȚILOR

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea pentru modificarea Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică și pentru trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Instituției Prefectului — Județul Bacău, în domeniul public al județului Bacău este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu